

Vi fik indført en ydelse, der motiverer folk til at komme ud i arbejdslivet hurtigst muligt og blive selvforsørgende, en ydelse, der motiverer til at være interesseret i hurtigt at lære dansk og motiverer til en hurtigere integration på arbejdsmarkedet. Derfor er det vigtigt for regeringen, at satserne har et niveau, der betyder, at det altid kan betale sig at forlade det offentlige forsørgelsessystem og tage et almindeligt arbejde.

De nye satser har styrket tilskyndelsen til at tage arbejde betragteligt. De nye satser er på et niveau, hvor det for praktisk taget alle familietyper er en økonomisk fordel, at blot den ene tager et arbejde på mindstelønsniveau.

Forslagsstillerne henviser i bemærkningerne til forslaget til den starthjælpsundersøgelse, der udkom i sidste måned. Det vil jeg gerne rose forslagsstillerne for, for det er en seriøs undersøgelse, og den er knap 1 måned gammel. Derfor synes jeg, at bemærkningernes citater fra Politiken og Fyns Stiftstidende om situationen i tre kommuner i den første halvdel af januar 2003 må vige for undersøgelsens nyere oplysninger.

Jeg vil lige bruge lidt tid på at gendrive en helt forkert påstand om, at UNHCR har benævnt den danske lovgivning om starthjælp som illegitim. Det passer simpelt hen ikke. Danmark overholder også på dette punkt de internationale konventioner, som vi har underskrevet, herunder naturligvis flygtningekonventionen.

Starthjælpen har været genstand for kritik, det fremgår af bemærkningerne. Jamen det er netop forslagsstillerne selv, der er gået i spidsen i det glade selskab. Senest sendte fire politikere, nemlig fru Anne-Marie Meldgaard, fru Elsebeth Gerner Nielsen, hr. Kamal Qureshi og den radikale folketingskandidat Christian Friis Bach den 24. oktober 2004 et brev til UNHCR vedrørende ydelsen til flygtninge i Danmark.

UNHCR svarede Christian Friis Bach i en e-mail af 11. januar 2005, men svaret henviste alene til organisationens høringssvar af 18. marts 2002 vedrørende det lovforslag, som indførte starthjælpen og den nedsatte introduktionsydelse. Så en del af den fortsatte kritik, som forslagsstillerne refererer til, er alene fremkommet som svar på en henvendelse fra de fire politikere selv.

I organisationens høringssvar af 18. marts 2002 anfører UNHCR eksplicit, at, og jeg citerer: »Forslaget gælder for både udlændinge og danske statsborgere«. I forhold til det forslag, der blev diskuteret med den tidligere SR-regering i 1998 i forbindelse med indførelsen af den danske integrationslov, adskiller forslaget sig såle-

des ved, at »det tilstræber at indføre en vis lighed i behandlingen af flygtninge og danske statsborgere«. Det er jo netop pointen i denne sag.

Kl. 13.05

For at få fuld kontanthjælp skal udlændinge så vel som danske statsborgere have opholdt sig her i landet i 7 ud af de seneste 8 år. I høringssvaret fra 2002 stiller UNHCR i forlængelse af omtalen af de lave ydelser spørgsmålstegn ved den logiske begrundelse og lovligheden af denne bestemmelse i lovforslaget.

Når der sættes spørgsmålstegn ved et eller andet emne, der er til bedømmelse, tyder det som oftest på, at konklusionen ikke er klar. Derfor er det forkert, når forslagsstillerne i bemærkningerne anfører, at »UNHCR har således gjort det klart (...) at den danske starthjælp er konventionsstridig«.

I organisationens mail af 11. januar 2005 fra Stockholmskontoret til Christian Friis Bach anføres det, at UNHCR er af den opfattelse, at en differentieret udbetaling af sociale ydelser til flygtninge ikke er rimelig.

Det er for det første ikke korrekt, at flygtninge modtager lavere ydelser end andre i samme situation. Den såkaldt lave ydelse gælder for alle, der ikke opfylder opholdsbetingelserne. For det andet er det en vurdering, der ikke lader sig henføre til en bestemmelse i konventionen. Konklusionen er, at UNHCR ikke er fremkommet med noget nyt i forhold til organisationens udtalelse fra 2002.

Som nævnt omtales starthjælpsundersøgelsen i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Undersøgelsen viser, at nedsættelsen af ydelserne har haft en effekt. En større del af introduktionsydelsesmodtagere på starthjælpsniveau forlader ydelsessystemet efter en given periode på ydelse set i forhold til introduktionsydelsesmodtagere på kontanthjælpsniveau.

Hele 36 pct. blandt modtagere af introduktionsydelse på starthjælpsniveau har forladt ydelsessystemet efter 8 kvartaler, mens det tilsvarende gælder for 27 pct. blandt modtagere af introduktionsydelse på kontanthjælpsniveau. Der er altså flere udlændinge på starthjælpsniveau, der har forladt ydelsessystemet, end udlændinge på den højere ydelse.

Undersøgelsen viser også, at det er en myte, at kommunerne må supplere starthjælpen med ekstra hjælp, for at modtagerne kan få det til at løbe rundt. Personer på starthjælp får udbetalt ekstra hjælp i nogenlunde samme omfang som